

det tidspunkt, hvor oplysningerne skulle have været afgivet.

Er der ved samme handling begået en overtrædelse af både § 279 og af den nye bestemmelse i § 289 a, forudsættes forholdet alene pådømt efter § 289 a. Er der tale om indsmugling af særlig grov karakter, henføres forholdet (som hidtil) under den særlige overbygningsbestemmelse i straffelovens § 289, 2. pkt.

Efter bestemmelsen kan der endvidere straffes for EU-svig i tilfælde, hvor en person uretmæssigt udnytter en lovligt opnået fordel med hensyn til betaling af ydelser eller uretmæssigt anvender udbetalinger til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til. Dette omfatter f.eks. tilfælde, hvor en støttemodtager har handlet i strid med vilkår, som er fastsat eller som gælder for tildelingen af støtten. Denne form for EU-svig fuldbyrdes på det tidspunkt, hvor fordelene uretmæssigt udnyttes, eller hvor udbetalingen anvendes til uvedkommende formål.

Udtrykket »betaling af ydelser til De Europæiske Fællesskabers budget eller budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber«, skal forstås på samme måde som ordet »indtægter« i EU-svignkonventionens artikel 1, stk. 1, litra b, jf. pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det indebærer bl.a., at bestemmelsen omfatter afgifter, der er pålagt handelen med tredjelande inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og afgifter, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker, samt told, der opkræves i handelen med tredjelande. Bestemmelsen omfatter derimod ikke moms. Svig med moms vil imidlertid kunne straffes efter momslovens § 81, stk. 3, eller efter omstændighederne straffelovens § 289, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og pkt. 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Udtrykket »udbetaling af ydelser fra De Europæiske Fællesskabers budget eller budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber«, skal forstås på samme måde som ordet »udgifter« i EU-svignkonventionens artikel 1, stk. 1, litra a, jf. pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det medfører bl.a., at bestemmelsen ikke alene omfatter tilskud og støtte, der forvaltes direkte over Fællesskabernes almindelige budget, men også tilskud og støtte, der er opført på budgetter, som forvaltes af eller for Fællesskaberne, f.eks. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Socialfond. Støtteordninger, som kun delvist er finansieret af fællesskabsmidler, er tillige dækket af udtrykket, jf. § 289 a, stk. 1, 2. pkt. Det indebærer, at svindel med og misbrug af sådanne ordninger i det hele behandles efter § 289 a.

Hverken den nugældende bestemmelse i straffelovens § 279 eller den foreslåede supplerende bestemmelse i § 289 a om EU-svig er begrænset til danske forhold. De pågældende bestemmelser vil derfor efter omstændighederne også kunne anvendes på fællesskabstjenestemænd, medlemmer af EU-Kommissionen, Europa-Parlamentet, EF-Domstolen og Revisionsretten i det omfang, forholdet er undergivet dansk straffemyndighed efter bestemmelserne i straffelovens §§ 6-12.

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.5.1 i de almindelige bemærkninger vil Justitsministeriet, hvis lovforslaget vedtages, anmode de berørte ministerier om at gennemgå bestemmelser om EU-svig i deres lovgivning med henblik på at overveje, om bestemmelserne bør ophæves eller eventuelt ændres i lyset af den nye generelle bestemmelse om EU-svig i straffelovens § 289 a. For så vidt angår forholdet mellem § 289 a og særlovsbestemmelser henvises ligeledes til pkt. 3.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (straffelovens § 299, nr. 2)

Efter *straffelovens § 299, nr. 2*, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder den, som, uden at betingelserne for at anvende § 280 foreligger, ved varetagelse af en andens formueanliggender for sig selv eller andre af tredjemand modtager, fordrer eller lader sig tilsige en formuefordel, hvis modtagelse skal holdes skjult for den, hvis anliggende modtageren varetager, såvel som den, der yder, lover eller tilbyder en sådan fordel.

Ved lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås bestemmelsen om såkaldt returkommission (bestikkelse i private retsforhold) ændret, så der kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder i tilfælde, hvor en person, uden at betingelserne for at anvende § 280 foreligger, ved varetagelse af en andens formueanliggender for sig selv eller andre på pligtstridig måde modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel, såvel som den, der yder, lover eller tilbyder en sådan gave eller anden fordel.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at der kan straffes i tilfælde, hvor der ydes fordele af ikke-økonomisk art, f.eks. tilsagn om personlige gentjenester.

Efter den hidtidige bestemmelse om returkommission har det afgørende været, om fordelene skulle holdes skjult for hvervgiveren. Det afgørende efter den nye bestemmelse er, om den, der er adressat for fordelene, begår et pligtstridigt forhold ved at modtage fordelene. Bestemmelsens typiske anvendelsesområde vil være tilfælde, hvor en person, der er ansat eller på anden måde knyttet til en virksomhed, fra tredjemand